

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars III. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Eiusdem Cyrilli epistola ad Donatum Nicopolis veteris Epiri episcopum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15241

ANNO CHRISTI 431.

καὶ ἄλλω πρὸς Ἰωάννῳ παρ' ἡμῶν, καὶ πρὸς Νεστωρίῳ δ' ἑνὶ μίθῳ, καὶ πρὸς Νεστωρίῳ δ' ἑνὶ μίθῳ τῷ μεγάλῳ, καὶ τῷ πρὸς Ἀκακίῳ. * αὐτὰς γὰρ ἐξήγησε παρ' ἡμῶν.

alteram meam, illam videlicet, quam ad Ioannem perscripsi; rursum duas meas, quas ad Nestorium misi; exiguam vnam, prolixam alteram; denique illam, quæ est ad Acacium. Nam istas omnes a nobis petiit.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΠΡΟΣ

* Δονάτου

* Δονάτου Ἐπίσκοπον Νικοπόλεως παλαιᾶς Ἠπείρου Ἐπισλή.

EIVSDEM CYRILLI

epistola ad Donatum Nicopolis veteris Epiri episcopum.

Τῷ κλεῖῳ μου ἀγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ * Δονάτῳ Κυελλος ἐν κλεῖῳ χαίρειν.

Domino meo dilecto fratri & comministro Donato, Cyrillus in Domino salutem.

* Δονάτου

ΔΕΙΝ ὡήθην τῇ σὴ θεοσεβείᾳ τὰ ᾧρακολουθήσαντα ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ τῆς ἐκκλησιᾶς κατὰ τὴν γνώμην ἀφίκατο τίνῳ ὁ κύριός μου ὁ θαυμασιώτατος τελευτῶν καὶ νοτάριος Αλεξάνδρος εἰς τὴν Ἀντιόχῃαν, Ἐπιφρομένη καὶ βασιλικᾶς συλλαβᾶς· αἱ ἀρεκελθόντες δὲ βίλα ἐστάτον τῆς Ἀντιόχῃαν ἐκκλησίας Ἐπίσκοπον Ἰωάννῳ ἀναθεματίσας μὲν τὰ μαρὰ τῆς Νεστορίου δόγματα· κατὰ ψηφίσασθαι δὲ καὶ τὴν κατὰ κρίσιν αὐτῆς κατὰ ὁμοιότητά τῆς ἀγίας συνόδου, ζητήσασθαι οὕτω τὴν ἡμῶν κοινωνίαν. καὶ ἵ μὲν δυνάμει τῆς γεγραμμένων αὐτῆ. Ἰνὲς δὲ τῆς κατὰ τὴν ἀνατολίαν Ἐπισκόπων, οὕτω τὰ χα Νεστορίου κατὰ γνώσκοντες, ἢ καὶ πρὸς αὐτὸν νέμοντες, τὴν ὀρθὴν ἡμῶν λυπόσει πίστιν, καὶ τῇ δόξῃ τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος Χριστοῦ πρὸς κρούοισιν οὐ μετελεύσας· παρεσκύασαν τε γράψαι πρὸς με τὸ θεοσεβέστατον ἑοσιώτατον τῆς Βερροικαίων Ἐπίσκοπον Ἀκακίον εἰκαῖα τενα, ὡς αὐτῶν ἀιτωῶτων, ἡλῶσαι μὲν

OPERÆ precium duxi pietatem tuam de iis rebus certiozem facere, quæ super ecclesiarum pace acta sunt. Venit itaque dominus meus præclarissimus tribunus & notarius Aristolaus Antiochiam, literas regias secum deferens, quibus Ioanni piissimo ecclesiæ Antiochenæ episcopo mandabatur, ut scelerata Nestorii dogmata anathematizaret, nec non vna cum sancta Synodo depositionis sententiam contra illum ferret, atque ita nostram communionem peteret. Et hæc quidem continebant illæ literæ. Quidam autem ex orientalibus episcopis, qui Nestorium forte necdum condemnarunt, aut etiam illi fauent, rectam nostram fidem offendunt, & Christi omnium nostrum Saluatoris gloriam haud mediocriter oppugnant, atque ita sanctissimum piissimumque Acacium Berrhœensem episcopum, ut ad me absurda quædam scriberet, induxerunt, quod ipsi postularēt, oportet

CAP. XXXVIII.

* L. ὄψου

tere vt omnia quæ aduersus Nestorium scripsimus, abolerentur, & velut irrita reiicerentur, solumque symbolum a sanctis patribus in ciuitate Nicæa congregatis expositum admitteremus. Meminit sanctitas tua nuper Ephesi quoque eiusmodi ab illis propositas fuisse conditiones. Ego vero ad hæc rescripti, rem illos postulare quæ fieri plane non possit, eo quod quæcumque scripsimus, recte scripserimus, vt pote rectæ integræque fidei patrociantes; nihilque prorsus ex iis quæ a nobis scripta essent, negare nos posse. Neque enim quidquam omnino temere dictum est, vt ipsi dicunt; sed ea quæ plane cum fidei rectitudine vbique cohærent, veritatique consentiunt: æquiusque multo esse, vt ipsi ambagibus illis ac dilationibus, quibus utebantur, missis, & quæ minus necessaria sunt, prætermisissis, piissimi Deoque dilectissimi imperatoris, sacræque Synodi placitis acquiescerent, Nestorii nugas & blasphemias contra Christum dictas anathematizarent; nec non & depositioni illius consentirent, atque ordinationem sanctissimientissimique episcopi Maximiani comprobarent. Cum itaque has ad illos literas misissem, animaduertentes se communionem recipere non posse, nisi ea quæ facere debebant, prius perfecissent; miserunt Alexandriam Paulum reuerendissimum religiosissimumque Emisenum episcopum, qui ad me literas afferret, communionis quidem instaurationem concernentes, parum tamen recte dictatas.

ἅπαντα τὰ ᾧ ἡμῶν γραφέντα καὶ Νεστορίου παραλύεσθαι, καὶ ὡς ἀνεπίσημα ῥήθησθαι· συνδέσθαι δὲ μόνῳ τῷ συμβόλῳ τῆς πίστεως τῆς ὁμοδοξίας παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ Νικαίων πόλει. οἶδε δὲ ἐὶ σὴ ὁσιότης, ὅτι τριακῶντα πάλαι αὐτῶν αἱ περὶ τῆς πίστεως ἦσαν κατὰ τὴν τῶν Ἐφείων πόλιν. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτα γέγραφα, ὅτι πρῶτον ἀπόδειξιν ἐκ ἐνδεχομένων. γράφαμεν γὰρ ὁρθῶς, ἀ γράφαμεν, τῇ ὁρθῇ ἐκ ἀμωμήτων συναρβύοντες πίστι· καὶ οὐδὲν ἄλλο ἄπαν τῶν ἰδίων δρογύμνα. οὐ γὰρ ἐπιρητικῆ π, καθὰ τὸ αὐτοῖ φασιν, ἀπιρητικῆς, ἀλλὰ τῆς ὁρθότητος ἐγρόμνα παντελῶς ἐκ πανταχοῦ, καὶ τῆ τῆς ἀληθείας δυνάμει συντρέχοντα· χηλῶν δὲ μᾶλλον αὐτοῖς μὴ περὶ δρομῶν ἐσι ἐκ ἀβολαῖς κεχρηῆσθαι τριακῶν, μὴ τε μὲν ἐξ ὧ φέρεσθαι τῶν ἀναγκαιῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ δόξαν ἐξ ἑαυτῶν αὐτῶν τῶν θεοσεβείων καὶ θεοφιλέων βασιλεῖ, καὶ τῆ ἁγία συνόδῳ, τῆς Νεστορίου φλυαρίας, καὶ τῆς κατὰ Χερσονοῦ χρομῆας δυσφημίας ἀναδεμαπίσται, ὁμολογήσασθαι τε τὴν καθάρειαν αὐτῶν, καὶ συνδέσθαι τῇ χάροτονίᾳ τῆ ὁσιωτάτου καὶ θεοσεβείτου ἁπλοσίου Μαξιμιανῶν. τούτων πόνῳ ᾧ ἔμοδ διαπεμφθέντων αὐτοῖς τῶν γραμμάτων, συνειρηκότες, ὅτι ἐκ αὐτῶν λάβοισιν τὴν κοινωνίαν, μὴ εἰς ἄλλας ἐνλωεγμένων ἂν ἔδῃ ποιῆν αὐτοῖς, ἀποπέλλοισιν εἰς τὴν Ἀλεξανδρίαν τὸν ἀλαβείστον ἐκ θεοφιλέστον ἁπλοσίου τῆς Ἐμισίων Γαῦλον, ἁπλοκομζομνον πρὸς με γράμματα, κοινωνικὰ μὲν, ὑπαρβύδεντα * δὲ οὐ σφόδρα καθηκόντως. * ἐπισημα

περὶ

ANNO CHRISTI 431.

πρεσβυτεριου το εϋκλειμενης πρεσ-
 βυτην, ως εκ ορθως λεγων ειρημυων ε
 πεπαραμεινων εν τη αγια συνοδο.
 και τας μηδ Τριαυτας επιστολας ου
 πρεσβυτικαμιν, αλλ εϋκλειμιν. οπι εϋκλειμιν
 συγγαμεινω αιτειν οφειλοντες επι
 τοις φασιασι, πως και δωττας επα-
 ρουσι υβρει; λολογομυδου δε τω
 μνημονυδεντος θεοσεβεσπου επισκο-
 που, ενομοτως τε διαβεβαουμυδου,
 μη τοιοδτον εχηκεναι σκοπον αυτοις,
 δε απλοτητος δε μαλλον επη το ρεαμ-
 μα ελθειν, * ερηκαμιν και τοπο
 δια τω αγαπλω. ου πρεσβυτην δε
 συναρτυρω αυτω συγκατωρκα, ει
 μη βιβλιον * διου εγγραφως ανεδε-
 μαρσε τα Νεστοριου δογματα, και
 αμολογησεν εχην αυτον καθρημυδου,
 και συνπεδεσαι τη χροτονια τω δι-
 λαβεσπου επισκοπου Μαξιμα-
 νου. και ηξιου μηδ, ως υποερ παν-
 των τη κατω τω αναπολλω οντων
 θεοσεβεσπων επισκοπων τα τριαυ-
 τα βιβλια διου, μηδεν ετηρον ημας
 πρεσβυτικησιν. λιβερομιν δε ου-
 δαμωσ. αλλα γαρ σωεξεπεμψα τω
 κωλω μου τω θαυμασιωτατω τρι-
 βουω και νοταριω Αριστολαω δυο
 τη ημετερον κληρικων εις τω Αν-
 τιοχου, εχειεσας χαρτιω, και
 επιων. οπι εαν υπογραψη ο θεοσε-
 βεσπου επισκοπος Αντιοχεια Ιω-
 αννης, και δεξεται τατον, ποτε απο-
 δοτε τα κοιωνικα. εδουχερανε * γαρ
 επη τω βρεδω ο μνημονυδεις θα-
 μασιωτατος τριβουω Αριστολαω.
 υπογραψαντος τινω τω θεοσεβεσ-
 που επισκοπου Ιωαννου, και τη σω
 αυτω επιδωκεσιν, αναδεμαποσιν-
 των * η αυτων τα Νεστοριου δογματα,
 Concil. Tom. 6.

Præ se ferebant enim quædam
 querelas aduersus nos habere,
 quasi quædam in sacro Conci-
 lio neque recte dicta, neque re-
 cte facta essent. Verum huius-
 modi quidem epistolas non ad-
 misi, sed respondi: Quin de
 prioribus veniam petere debe-
 rent, quomodo nouas iterum
 contumelias inferre audent?
 Cum autem memoratus piissi-
 mus episcopus factum excusa-
 ret, iuramentoque affirmaret,
 non esse hoc illorum proposi-
 tum, sed ex mera animi simpli-
 citate ad id scribendum pro-
 gressos esse; caritatis causa
 purgationem admisi. Ceterum
 non prius illum ad synaxin re-
 cepi, quam dato libello, Ne-
 storii dogmata suo scripto a-
 nathematizasset, seque illum
 pro deposito habere confessus
 esset, & ordinationi religiosissi-
 mi episcopi Maximiani assen-
 sisset. Petiit autem, vt istis a
 se omnium religiosissimorum
 orientalium episcoporum loco
 oblatis libellis, nihil amplius
 exigere: quod nulla ratione
 fieri sum passus; sed vna cum
 domino meo præclarissimo tri-
 buno ac notario Aristolao duos
 e nostris clericis misi Antio-
 chiam, chartamque tradidi,
 mandans vt si Ioannes reueren-
 tissimus ecclesiæ Antiochenæ
 episcopus subscripserit, & il-
 lam acceperit, tunc demum li-
 teras de communionem redde-
 rent. Egredie enim moram fere-
 bat memoratus clarissimus tri-
 bunus Aristolaus. Cum igitur
 piissimus Ioannes subscripserit,
 ceterique qui cum ipso illu-
 striores erant, cumque Nestorii
 doctrinam anathematizasset,
 Z z

* ομομυ-
 μιν
 * οπιου
 * η η
 * η η

ANNO CHRISTI 431.

* ομομυ-

* οπιου

* η η

& quod ipsum pro deposito haberent, professi essent, ac Maximiani religiosissimi pietissimique episcopi ordinationem approbassent, communionem illis restituimus. Hæc enim etiam Ephesi sancta Synodus ab ipsis exigebat. Sciat & hoc quoque tua sanctitas, religiosissimum pietissimumque episcopum Paulum initio plurimum instituisse Helladii, Eutherii, Himerii, & Dorothei depositorum causa, obnixè que rogasse, ut quæ contra ipsos decreta erant abrogarentur. Affirmabat enim, pacem ecclesiarum aliter perfici non posse, nisi id quoque fuisset adiectum. Ego vero respondebam, rem ipsum impossibile conari, eo quod nos istud nunquam essemus permisuri. Manserunt itaque in eodem schismate, in quo etiam nunc perseverant; neque vlla eorum in conditionibus de pace sanctarum ecclesiarum propositis facta est mentio. Miserunt autem eandem illam epistolam, quam ad me scripserunt, ad piissimos quoque sanctissimosque Sixtum magnæ Romæ, & Maximianum sanctæ ecclesiæ Constantinopolitanæ episcopos: id quod integritatem tuam perspicue nosse necessarium fuit, ne forte aliqui, qui alia pro aliis sæpe nugari solent, nonnullos ex fratribus conturbent, perinde ac si nos quæ contra Nestorii blasphemias scripsimus, iterum retractauerimus. Misi autem exempla epistolarum, tum eius, quam ad Ioannem religiosissimum Antiochiæ episcopum scripsi,

καὶ ὁμολογησάντων ἔχον αὐτὸν καθη-
ρημένον, σωθεμένων τε τῆ χροτονία
τῆ βλαβεράτου καὶ θεοσεβείατου ἱπι-
σκόπου Μαξιμιανοῦ, ὁποδεδόκα-
μεν πλὴ κοινωρίαν, ταῦτα γὰρ αὐτοῖς
καὶ κτ' πλὴ Εφεσίων μητροπολιν προ-
ετίνατο πρὸ τῆς ἀγίας συνόδου. ἴσω
δὲ καὶ κείνῳ ἵσθ' ὁσίως· ἐνέση μὲν
γὰρ ἐν χερσὶς πλείστα πρὸ ἀκαλῶν
ὁ βλαβεράτος καὶ θεοφιλέατος ἐ-
πίσκοπος Παῦλος τῆς καθηρημένων
ἕνεκα, * Παλλαδίου τε, καὶ Εὐθη-
ρίου, Ἰμερίου, καὶ Δαροδίου, καὶ
ἠζίου, τὰ ἐπ' αὐτοῖς δεχθῆσαι, δια-
τεινόμενον, μὴ ἐσφως διώσασθαι πλὴ
εἰρήλιω τῆς ἐκκλησιῶν ἐνεχθῆναι
πρὸς πρῶς, εἰ μὴ προσεθῆναι καὶ
ἕτερο. ἐγὼ δὲ ἐφίλω, ἀδιδάτω προ-
μαπ ἱπιχρεῖν αὐτὸν· καὶ ἕτερο ἐκ
ἕσδαί ποτε πρὸ ἡμῶν. μεμνημένασι
τῶν ἐν ᾧ καὶ νῦν εἰσι * χριστιανῶν
καὶ οὐδεμία γέρονεν αὐτῶν μνήμη ἐν
ταῖς σωθῆναις ταῖς πρὸ τῆς εἰρή-
νης τῆς ἀγίαν ἐκκλησιῶν. γεγρα-
φασὶ δὲ πλὴ αὐτῶν ἱπιστολιῶ, ἡ
ἐπεμψαν πρὸς με, καὶ πρὸς τῶν
θεοσεβείατοις καὶ ὁσιωτάτοις ἱπισκό-
ποις, τὸν τε τῆς μεγάλης Ρώμης
Ξύσον, καὶ τῆς ἀγίας τῆς Κων-
σταντινουπολιτῆς ἐκκλησίας Μαξι-
μιανόν. καὶ ἡ διαγκαῖον ἀκελεύως
διδαχθῆναι ταῦτα πλὴ σὺν τελειό-
πιτα· ὡς δὲ μήνες ἕτερα ἀνδ' ἐπέ-
ρον φλυαρεῖν εἰωθότες, τὰ ἐξῆς ὁ-
τινας τῆς ἀδελφῶν, ὡς ἡμῶν δε-
νησαμένων ἂν γεγραφάμεν κατὰ τῆς
Νεσορίου δυσφημιῶν. ἀπέστειλα δὲ ἐ-
τὰ ἴσα τῆς ἱπιστολιῶν, τῆς τε πρὸ ἐμοῦ
γραφεύσης πρὸς τῆ βλαβεράτου
τῆς Αντιοχείας ἱπισκοπον Ἰωάννην,

ANNO
CHRISTI
431.* Ἐπειδὴ
τὸ σῆμα γὰρ

* χριστιανῶν

ANNO CHRISTI 451

καὶ τῆς ἀπὸ αὐτοῦ γραφείσης πρὸς με
 ἐπὶ τῷ ἀναθεματισμῷ τῷ Νεστορίου
 δυσφημιῶν, καὶ τῆς καταρέσεως αὐτοῦ,
 πρὸς βιμάδην ἀκριβῆ τῆς σῆς τελειό-
 τητος. καὶ ἐστὶν ἐπιστολὰς πέρα τῶ-
 ντας θεωρομίζετω μηδεὶς. πρὸς ἑπέ-
 τῶν σου ἀδελφότητα. σὲ ἢ σου
 ἡμῖν ἐν * Χριστῷ πρὸς σωτηρίαν.

* κωδ.

ΚΥΡΙΑΛΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ἀλεξανδρείας πρὸς Μαξιμιανὸν
 Ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως
 Ἐπιστολή.

Τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ δεσπότη
 ἐμῷ, ἀρχιεπισκόπῳ, πατρὶ Μα-
 ξιμιανῷ, Κύριλλος ἐν κωδῶ
 χαίρειν.

ΟΥΚ ἔω ἀμφίβολον, ὅτι πάντη
 τε καὶ πάντως αἱ τῆς σῆς ὁσιότη-
 τος ἰσχύσεις πρὸς σευχά. καταναθεύει
 γὰρ ἐπιμίως τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὸν ὁ
 πάντων ἡμῶν σωτὴρ. ὡς ἔκασον καὶ
 ἐπὶ τούτῳ χαίροντά τε καὶ ἀνα-
 σκιστῶντα λέγειν. ἤκουσεν ἐν ναοῦ
 ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου. καὶ ἠκραυ-
 γή μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελθούσῃ
 εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἰδοὺ ἔα
 διασπασμένα μέλη τοῦ τῆς ἐκκλη-
 σίας σώματος σιμῆθῃ πάλιν διλλη-
 λοῖς. καὶ διατέμνει μὴ οὐδὲν εἰς
 διχόνοιαν τῶν ἱερουργουῶν τῶν δι-
 αγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, μᾶ δὲ ὅτι
 πάντες σεφθνοῦμεθα πᾶσι, ὅτι τῶν
 ἀνοσιῶν ὀρετῶν Νεστορίου ἐξω τῶν
 ἱερῶν ἐλάσαντες περὶ βόλων, καὶ
 ἀγέλης ἀγχοῖς ἀποστήσαντες ὅτι ψευ-
 δοποιμῆρα. γέρονε δὲ καὶ * τῶν ἐν
 τῶν ὅσων κατόρθωμα πρὸς σευχῶν.
 Concil. Tom. 6.

* ἴτι *

tum illius rursus, quæ de a-
 nathematismo blasphemiarum
 Nestorii, deque eiusdem de-
 positione ipse ad me misit: ut
 integritas tua hæc omnia quam
 exactissime pernoscat; nec vl-
 las alias literas præter has quif-
 piam proferat. Saluta quæ te-
 cum est fraternitatem. Te no-
 stra in Domino salutatur.

CYRILLI EPISCOPI

Alexandrini ad Maximia-
 num episcopum Constanti-
 nopolitanum epistola.

Religiosissimo sanctissimoque
 domino meo Maximiano
 archiepiscopo & patri, Cy-
 rillus in Domino salutem.

DVBIVM plane nullum e-
 rat, quin sanctitatis tuæ
 preces omnino efficaces essent:
 quandoquidem Saluator om-
 nium prompte alacriterque co-
 rum votis annuere solet, qui
 ipsum diligunt, ita ut eam ob-
 rem quilibet cum lætitia &
 exultatione dicere queat: Ex-
 audiuit de templo sancto suo vo-
 cem meam, & clamor meus in
 conspectu eius introibit in aures
 eius. Ecce enim, ecce diuulla
 ecclesiastici corporis membra
 rursus inter se coadunata sunt,
 & iam nihil reliquum est, quod
 ministros euangelii Christi per
 discordiam seiungat. Omnes
 autem vna fide ornatur, cum
 Nestorium impietatum inuen-
 torem e sacris septis expuli-
 mus, & falsum pastorem a
 nobili grege seclusimus. Et
 hoc quoque præclarum opus
 tuis precibus perfectum est.
 Zz ij

C. XXXIX.

fol. 17.